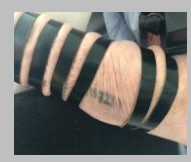

לע"נ אבי מורי
אברהם יונה ז"ל גזונדהייט
מחורבן לתקומה ותחייה
עיון במזמור פ"ט ובתחילת הספר הרביעי

ספר ראשון א - מא	ספר שני בב - עב	ספר שלישי עג - פט	ספר רביעי צ - קו	ספר חמישי קו - קפ
מלכות בית דוד	חובת הלבבות	חובת הלבבות	שיקום הלבבות	שבת ציון
פרשת ויקרא	פרשת ויקרא	פרשת ויקרא	פרשת ויקרא	פרשת ויקרא
אלהי ישראל	אלהים אלהי ישראל	אלהים אלהי ישראל	אלהי ישראל	אלהי ישראל
פקודים ועד העולם	פקודים ועד העולם	פקודים ועד העולם	פקודים ועד העולם	פקודים ועד העולם
אמנו ואמנו	אמנו ואמנו	אמנו ואמנו	אמנו ואמנו	אמנו ואמנו
מאיד	מאיד	מאיד	מאיד	מאיד

ראש השנה י"ז ע"ב: זיעבר ה' על פניו ויקרא' (שמות ל"ד, ו) - אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו, מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא בשליח צבור, והראה לו למשה סדר תפלה. אמר לו: כל זמן שישראל חוטאים - יעשו לפני כסדר הזה, ואני מוחל להם. ה' ה' - אני הוא קודם שיחטא האדם, ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה. 'אל רחום ותנוח' - אמר רב יהודה: ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם שנאמר 'הנה אנכי פרת בריתי'.

אבן עזרא (תהלים פ"ט): התנבא על מלכות דוד שתפסק והיה בספרד חכם גדול וחסיד וזה המזמור היה עליו קשה ולא היה קורא אותו ולא היה יכול לשמוע בעבור כי זה המשורר ידבר כנגד השם הנכבד קשות

פט משפיל לאיתן האזרחי: חסדי יהוה עולם אשירה לדוד ודודו אודיע אמונתך בפני: כי אמרתי עולם חסד ובנה שמים ותכן אמונתך בהם: ברתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: עד עולם אכין זרעך ובנתי לדוד-ודור כסאך סלה: ויודו שמים פלאך יהוה אף-אמונתך בקהל קדשים: פי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: אל נערץ בסוד-קדשים רבה ונורא על-פל-סביביו: יהוה ואלהי עבאות מי-כמוך חסין ויה אמונתך סביבותיך: אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: אתה דפאת כחלל רהב בזרוע עזך פורת אויביך: לך שמים אף-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם:

שאל סלה: איה חסדין הראשנים ו אדני נשבעת לדוד באמונתך זכר אדני חרפתי עבדין שאתי בחיקי כל-דבים עמים: אשר חרפ אויביך ויהוה אשר חרפו עקבות משיחך: ברוך יהוה לעולם אמנו ואמן:

תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה היית לנו ברוך ודוד: בטרם יהרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל: תשב אנוש עד-דכא ותאמר שובו בני-אדם: כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבד ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר יציין וחלף לערב ימולל ויבש: כי-כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שת עונותינו לנגדך על-מנו למאור פניך: כי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו-הגה: ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות ו שמונים שנה ורהבם עמל ואון פיגז חיש ונעפה: מי-יודע עז אפך וכיראתך עברתך למנות ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה עד-מת והנחם על-עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: שמחנו כימות עניותנו שנות ראינו רעה: יראה אל-עבדיך פעלך ונהדרך על-בניהם: ויהי ו נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה:

ישב בסתר עליון בעל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומעודתי אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילך מפח יקושי מדבר הוות: באברתו ו יסך לך ותחת-כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא-תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהדים: יפל מצדך ו אלה ורבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא-תאנה אליך רעה

צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: לך זרוע עס-גבורה תעז ידך תרום ימינך: צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון: בשמך יגילון כל-היום ובעדקתך ירמו: כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלפנו: אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על-גבור הרימותי בחור מעם: מצאתי דוד עבדי בשמך קדשי משחתיו: אשר ידי תכון עמו אף-זרועי תאמצנו: לא-ישיא אויב בו ובן-עולה לא יעננו: וכתותי מפניו צרו ומשנאיו אגוף: ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: אף-אני בכור אתנהו עליון למלכי-ארץ: לעולם אשמור-לו חסדי ובריתי נאמנת לו: ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: אס-יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: אס-חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: וחסדי לא-אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: לא-אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: אחת נשבעתי בקדשי אס-לדוד אכזב: זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: פירח יפון עולם ועד בשחק נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאס התעברת עס-משיחך: נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו: פרצת כל-גדרתנו שמת מבצרו מחתה: שפחו כל-עברי דרך היה חרפה לשבניו: הרימות ימין צרי השמחת כל-אויביו אף-תשיב עזר חרבולא הקמתו בפלחמה: השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה: הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה: עד-מה יהוה תסתור לנצח תבער כמו-אש חמתך: וזכראני מה-חלד על-מה שוא בראת כל-בני-אדם מי גבר יחיה ולא יראה-מות ימלט נפשו מיד-

ונגע לא-יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה-לך לשמרך בכל-דרכיך: על-כפיים ישאוונך פן-תגף באבן רגלך: על-שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי-ידע שמו יקראני ו ואענהו עמו-אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: מזמור שיר ליום השבת: טוב להדות ליהוה ולזמן לשמן עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך פלילות: עלי-עשור ועלי-נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלן במעשי יודיך ארנן: מה-גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך: איש-בער לא ידע וכסיל לא-יבין את-זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד: ואתה מרום לעלם יהוה: כי הנה אויבך יהוה פיהנה אויבך יאבדו יתפרדו כל-פעלי און ותדם פראים קרנ פלת בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק פתמר יפרח פארו פלבנון ישגה: שתולים בביר יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי-ישר יהוה צורי ולא-עלתה בו: יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף-תכון תבל בל-תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות ו מים רבים אדירים משפריזים אדיר במרום יהוה: עד-תנין ו נאמנו מאד לביתך נאווה-קדש יהוה לארך ימים: אל-נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על-גאים: עד-מתו רשעים ויהוה עד-מתו רשעים יעלו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל-פעלי און: עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה-יה ולא-יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם וכסילים